

ZORIANUL

SALA DE LECTURĂ

COTIDIAN INDEPENDENT AL VĂII JIULUI

ANUL II, NR. 283

SIMBĂTĂ, 12 IANUARIE 1991

4 PAGINI — 2 LEI

CARBUNE '91

Ritm ascendent, deci promițător

După prima decadă a anului, mineritul Văii Jiului promite o derulare la cotele firești a activității extractive pe 1991. Firești, adică la nivelul potențialului real al exploatărilor. Producția zilnică, de la 15 000 tone în prima zi lucrătoare, a ajuns, în 10 ianuarie, la 20 085 tone de cărbune. Nu s-a atins nivelul programat de extracție — 21 190 tone — dar dinamica ascendentă, de la o zi la alta, denotă pași fermi pe calea redresării producției, a ridicării ei la nivelul capacității reale a unităților. Producția a crescut în ritm cu creșterea posturilor prestate în cărbune, de la 4 088 în 3 ianuarie, la 4 660 în ziua de alaltăieri. Imbunătățirea prezenței la lucru ca și a fluxului productiv în ansamblu este garanția realizării superioare în viitor.

Ceea ce merită subliniat este debutul foarte bun al unor colective care au știut să-și pună în valoare din primele zile rezervele și să se ridice la nivelul producției programate. Acestea sînt minele Paroșeni, cu un plus în prima decadă de 1 638 tone, Petrila, cu un plus de 680 tone și Aninoasa, cu 33 tone extrase peste prevederi. Se pot enumera cu producția programată realizată și minele Lupeni, restanța căreia, de 500 tone se datorește unui deranjament de ultimul moment, precum și mina Petrila-Sud.

Sînt unități cu un start foarte bun. Dar, sînt și altele care n-au reușit să se înscrie de la început

Ioan DUBEK

(Continuare în pag. a 2-a)

Săptămîna parlamentară de Valeriu Butulescu

DEPUTAT F.S.N.

Camera Deputaților își începe a treia sesiune de lucrări pe 7 ianuarie, de ziua Sf. Ioan Botezătorul. Atmosfera e veselă. Se fac glume. Cineva îl vede pe dl. Ion Rațiu cu o plasă de conserve. Lumea spune că se pregătește de onomastică.

Ca la fiecare început de săptămîină se înscriu la cuvînt mai mulți deputați în probleme care nu țin de ordinea de zi. Dar președintele e cit se poate de categoric nu acordă nimănui cuvîntul și trecem direct la Legea funciară.

Legea fondului funciar este o lege grea. Cu mult mai grea decît bănuiau chiar și cei mai pesimiști dintre noi. E greu să restabilești ordinea firească a lucrurilor, după 40 de ani de tălmăc comunism. Nimic nu se leagă,

nimic nu se potrivește. A fost frîntă o continuitate milenară. A fost distrusă o diviziune socială a muncii.

Vrem să împărțim pămînt țărănilor, dar constatăm cu groază că țărăni, adevărații țărăni, au dispărut. Satele noastre, acelea care s-au salvat de sistematizare, găzduiesc acum cohorte de navețiști, angajați ai unor fabrici în prag de faliment. În sate sufletul țărănilor autentic abia mai pîlpîie în trupurile îmbătrînite ale celor care acum 30 de ani, tot aici, în aceeași sală, sub acele aceluiași ceasornic au fost despuiați de tot ce le era mai scump: pămîntul.

(Continuare în pag. a 4-a)

Petroșani — Uricani cu transbordare

Joi, autobuzul 31 IID 6790 era programat să facă ruta Petroșani — Uricani, la ora 12. Plecarca și deplasarea pînă la Livezeni au decurs fără incidente. Aici, chiar înainte de a ajunge în stație, explodează un cauciuc. Șoferul dă verdictul: „Nu pot merge mai departe. Toată lumea coboară!”. Oamenii protestează: „Să ne dea banii înapoi!”. Taxatoarea răspunde că nu-i decontează nimeni

NOTA

atîtea bilete. Oamenii cer șoferului să acționeze, să aducă un alt autobuz. „N-am de unde, toate sînt plecate în cursă, răspunde el. Vă urecați în următorul”. Vorbă în vînt, deoarece era la mîntea cocoșului că „următorul” n-ar fi oprit, vîzînd alțița. Abia după prelungite și inutile discuții în contradictoriu, după ce călătorii au tot urcat și au coborît din autobuz, șoferul s-a hotărît: „Urecați! Vă duc pînă la garaj. Să vă certati cu ei!”.

Într-adevăr, a fost nevoie din nou de ceartă, de nervi încordați la maximum, pînă să se obțină un autobuz. De ce? Pentru că se uită prea ușor că biletul de călătorie, odată cumpărat, simbolizează un contract, care trebuie onorat. (Ș.C.)

„SE LUCREAZĂ PE LA SPATE”

Scriitori și ziaristi de pretutindena, uniți-vă contra femeilor care pozează goale! Toată lumea strigă lozinci. Noi de ce n-am face-o?

O revistă porno sau o publicație obscură, cu țite și fese(N), pot lejer să dea de cap tipăriturilor serioase. Se vede treaba că libertatea asta scumpă plătită încăp rîu lucrurile.

Să rămînem în domeniu. Dacă aveți posibilitatea, plimbați-vă o dată pe la Casa de Cultură din Petroșani pînă în Piața Victoriei. Așa face eu, uneori, cu amicul meu, profeso-

roul de democrație. Ei bine, pe această porțiune, nu mai lungă de un kilometru, vezi cel puțin

Tableta de distonocalm

țin 5—6 exemplare feminine, care o lasă la șapte poște pe actuala miss România. Rezultate similare se pot obține în Vulcan, Lupeni, Petrila, ba chiar și la Buiu Mare.

Și, cu toate că sînt atîtea bețele în țară, neșuratul mă îm-

pinge în aceeași direcție. Parcă e un blestem! Cauza... motivului? La o emisiune TV, o studentă grevistă este întrebată de ce protestează cu atîta foc. Viitoarea intelectuală de frunte a fost cit se poate de categorică: „Se lucrează pe la spate!”. Facem un apel focos la președinte, prim-ministru, parlament și parlamentari, partide, asociații, fundații și alte de-astea, să ia măsuri împotriva fenomenului.

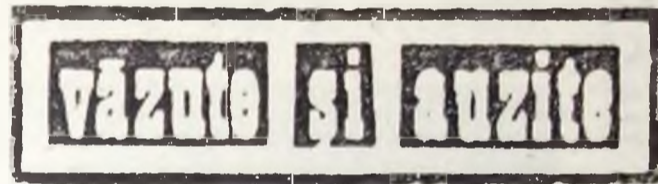
Mircea BUJORESCU

UNA PE ZI

Apropo de securitate

— Pentru a înțelege bine manifestanții și pentru a afla ce anume le trece prin cap, cu „Jurnalul” ne-am decis să ne luăm de lucru și noi...

Ce om bun!

În piața din Lupeni, vin să-și vindă marfa tot felul de producători individuali. În ziua de 10 ianuarie, cînd am trecut pe-acolo, produsele agricole expuse nu întruneau o diversitate de sortimente ieșită din comun. În afara de ceapă și cartofi, mai era o mașină cu număr de Mureș, care vindea porci. Frumoși, ca la carte, cum zicea un cunosător. Și scumpi... după frumusețe.

În rest — „mărfuri generale”... Pe prima tarabă, un „autorizat” prezenta spre vînzare — alături de gumă de mestecat, ciocolată și tinichele — becuri. Prețul — 100 de lei bucata. „Nu-i prea scump?” întrebau unii. „Ce scump, dom’le? La ruși e 80”. Ce să-i faci? Dacă n-ai fost la „ruși”, nu ști. Înghiti în sec și treci mai departe. În spate, un bătrînel slăbănog vinde rezistențe pentru reser (50 de lei bucata) și țigări (Carpăți și Bucegi). În timp ce mă țiruiam pentru o rezistență, își face apariția un polițist. Însotit de o „umbră” în civil. Trece pe lângă cel cu becurile și se oprește la cel cu rezistențele: „Ce ai acolo?”. Apoi, fără să mai aștepte răspuns, începe să facă „grămăjoară” mîna de lucruri de pe tarabă. Hai, iată-le și să nu te mai vîd pe-aci!”.

Bătrînul, zîmbînd, se descheie la haină, ridică puloverul și-și cămașa și îi arată: „Uite ce am!”. Din mijlocul unei cicatrice respingătoare, din abdomen, iese în exterior un tub de plastic, care coboară în jos și se pierdea undeva în pantalonii... „Cum să-mi cîștig și eu o bucată de piine?” Se aud în jur exclamații de uimire, suspine, comentarii deplasate. „Nu mă interesează. Eu îmi fac datoria”, spune polițistul, după care îl lasă să hotărască singur, urmărindu-l cu coada ochiului mai de departe.

Omul și-a pus lucrurile într-o geantă de umăr și s-a apucat să discute cu vecinul său (cel cu becurile), ca și cum nimic nu s-ar fi întimplat. Atunci, cineva din multimea de privitori a exclamat: „Ce om bun!”, iar răspunsul a venit pe mai multe tonuri și voci: „Da, ce om bun!”. N-am înțeles la cine se refereau...

Stefan CIMPOI

Nu uitați!

Astăzi, în chioscurile noastre, puteți cumpăra **RELACHE**

Astăzi se reiau cursele TAROM

Într-un comunicat difuzat de comandamentul aviației civile TAROM, semnat de domnul Dumitru Prunaru se precizează că vor fi reluate cursele regulate ale TAROM. Astăzi, 12 ianuarie a.c., vor fi reluate cursele externe pe rutele obișnuite, iar începînd cu data de 14 ianuarie 1991 vor adăuga și cursele interne. O veste bună care ne face să fim puțin mai optimiști. Noi, cu ei și fără...

Ghici, cine pleacă în America ?

Ioan Furdulj din Petroșani, strada Impăratul Traian 20/2, șofer cu 25 de ani vechime în muncă la Fabrica de lapte din Livezeni, ne-a făcut cunoscută situația lui, care pare, la prima vedere, deosebit de tragică. Datorită soției bolnave, a fost nevoit să-și ia, la rând, concediul de odihnă, concediu fără plată și chiar concediu medical, pentru a avea grijă de ea și de treburile casei. Când s-a prezentat la serviciu a avut surpriza să-și găsească mașina descompletată. Cauciucurile (cumpărate din banii lui) lipseau, roțile și electromotorul, asemenea înainte de sărbători, i s-au dat, ce-i drept, cauciucuri, dar ar mai fi trebuit camere, gulere, căpăcele. I s-au dat și baterii noi, dar deformate. A cerut să lucreze în garaj — nu i s-a aprobat. În această situație, el s-a decis să plece — în America sau în Africa de Sud. Are patru copii. Soția i-a murit.

La CCPIB Petroșani (Fabrica de lapte) am ajuns marți, 8 ianuarie, în jurul orei 10. Poarta largă deschisă mă invită să intru, ceea ce și fac. Ghereta paznicului era încuiată — n-a avut cine mă opri. În curte, un cline care făcea baie de aburi (dintr-o conductă spartă țșneau prin cră-

păturile asfaltului aburi fierbinți) m-a privit chiorș, dar nu s-a mișcat din loc.

Arunc o privire prin curtea fabricii. Totul lasă impresia unui cimitir de mașini. În stînga treptelor, la intrare, stă pe chituci mașina lui Furdulj, 31 HD 8038. E așa cum ne-a descris-o. Lîngă

sia Casanegra care vine spre mine hotărîtă, însoțită de portar... Când află că e vorba de Furdulj, mă invită în birou.

„E o poveste lungă”, spune ea. În ceea ce privește descompletarea, asta este realitatea. Fiind doar trei mașini în stare de funcționare, recurgem și la acest pro-

fi vîndut-o, dar n-am putut să verific asta. Ultima întîlnire cu șefii lui a avut-o în 29 decembrie cînd a promis că vine la lucru în 3 ianuarie. Nu s-a prezentat. În această situație, pe 4 ianuarie, dl. Constantin Mătușă, revizor tehnic și doamna Casanegra au procedat la repartizarea celor 10 cauciucuri, primite în data de 21 decembrie 1990, pe mașinile care merg. Bateriile pentru mașina lui sînt și acum sub masă la poartă. Ar fi putut să-și pună la punct mașina dacă avea interes, deoarece s-au aprobat pentru fiecare șofer trei zile de garaj pe lună. Dar dacă el n-a venit? Din 11 pînă în 18 decembrie este „acoperit” cu o foaie de boală. Pentru perioada 18—22 decembrie nu a mai adus foaie de boală. Din 25 noiembrie este trecut liber (de unde libere?), apoi nemotivate. Pe decembrie are patru, iar pe ianuarie, pînă în 8, încă patru. Urmează să i se facă referat pentru desfacerea contractului de muncă.

Asta e povestea. V-am prezentat păreriile părților. Am uitat să precizăm că doamna Marusia Casanegra a ținut să-i ureze domnului Ioan Furdulj „drum bun!”, în caz că pleacă în America.

Ștefan CIMPOI

Adevărul e undeva la mijloc !

gard în partea cealaltă a curții o altă mașină fura număr, în aceeași situație. Două mașini cu remorcă și macara (31 HD 7199 și 7198) abia se țin să nu cadă. 31 HD 1968 (luată din casări de la Zalău, cu care s-a putut lucra, totuși, pînă s-au terminat cauciucurile — după cum aveam să aflăm mai tîrziu), este acum un jalnic schelet metalic. Pe lîngă gard, fier vechi, cauciucuri aruncate la împliere.

La rampa de încărcare, o singură mașină. Șoferul acesteia, Gh. Caleap, după ce m-a urmărit prin parbriz în timp ce studiam „cimitirul”, coboară din cabină, mă întrebă cine sînt și dacă mă interesează „antichitățile”. N-apuc să-i răspund că sînt depistat de doamna sing. Maru-

cedeu, pentru a nu întrerupe fluxul. Aflu apoi că acest om a creat destule probleme fabricii. Între 15 octombrie și 21 noiembrie a avut concediu legal de odihnă. În continuare și-a luat concediu medical. Concediul fără plată nu figurează nicăieri în fișele de pontaj. La fabrică s-a aflat că, atunci cînd i-a murit nevasta, familia l-a căutat două zile prin toată țara, pînă să-l găsească. Cu ceva tot se ocupa el, pentru că, într-o zi, a venit la fabrică și a arătat femeii de la poartă o traistă plină cu „albăstre”. Aștia bani!”, ar fi zis el.

În 21 decembrie este solicitat să facă un drum la Deva, cu camionul altui șofer, care era în concediu, dar a motivat că n-are motorină. Unii zic că tot el ar

BUNE...

URARI. Dl. Călin Nica din Petroșani ne-a expediat o scrisoare care începe cu formula „Domnule director Răzvan Teodoresco...”. Îi anunță pe această cale pe corespondentul nostru că numita persoană nu a lucrat și nu lucrează la noi. Felicitările, pentru programul TV de Revelion, rugăm să-i fie trimise direct acasă. Sperăm că va fi plăcut impresionat. (Ș.C.).

TIMP IROSIT. Nu cu mulți ani în urmă, mania betonării a foștilor specialiști ai orașului a generat montarea unor imense arcade de beton între magazinul nr. 7 „Prodas” din Petroșani și blocurile alăturate. Cu muncă multă, cu eforturi și timp îndelungat, fără să se gîndească vreunul la utilitatea lor. Acum cînd s-a demonstrat că nu au nici o utilitate s-a început demolarea lor. Cine știe cîtă muncă va trebui și pentru asta. Oricum, timp pierdut de două ori, pentru care cel ce le-a montat se poate auto-felicita.

Cotidiene

COMODITATE. Sătenii din satul Rășcoala sînt nevoiți să meargă zilnic în orașul Petrila pentru a-și cumpăra pîine, cu toate că în Rășcoala există un magazin alimentar de unde oamenii se pot aproviziona. Din păcate, după cum am aflat la primăria Petrila, oamenii sînt păgubiți de pîine pentru simplul motiv că șoferii nu vor să meargă în Rășcoala, motivînd starea deplorabilă a drumului. O fi adevărat că drumul e rău, dar dacă lăsăm oamenii fără pîine nu e bine deloc.

RISIPĂ. De cîțiva ani buni, în vecinătatea magazinului alimentar nr. 103, de undeva de sus de pe strada Eroilor, probabil o conductă spartă face ca apa să se risipească, scurgîndu-se către canalizarea de lîngă magazin. Este ușor de imaginat ce noroi se face în spatele magazinului și ce mizerie, pentru care personalul nu are nici o vină. Însă este greu de înțeles atitudinea de indiferență a sectorului specializat, mai ales dacă ne gîndim că apa potabilă și-așa o primim cu restricție.

RENOVARE. De curînd, restaurantul „Cina” din Lupeni a fost renovat. Atît în interior, cît și în exterior. După cum arată acum, mai seamănă cu ceea ce ar fi trebuit să fie mai demult. Să sperăm că onorata clientelă va avea grijă să nu distrugă ceea ce s-a făcut cu muncă multă și bani grei.

CUIE ÎN PÎINE. Un cetățean a adus la redacție o bucată de pîine în care se găsea un cui. Un cui mare din fier, tocmai bun pentru prins o scîndură dintr-un gard sau mai știm noi ce. Păi, bine fraților, nu știți că și cuiele s-au scumplit? Voi lucrați în pierdere dacă ne dați pîinea însoțită de cuie. Ce-ar fi ca la prețul pîinii să adăugați și prețul cuiului. Poate am ieși mai ieftin dacă ne apucăm de împliere.

CHIBRITURI. De mai multă vreme, din magazinele comerțului de stat lipsesc cu desăvîrșire banalele chibrituri. Trist dar adevărat. După cite știm, fabrica de chibrituri de la Brăila și cea de la Gherla nu sînt în grevă. Și nici ICRA nu este în grevă. Atunci de ce nu aveam chibrituri?

Rubrică realizată de Gheorgho CHIRVASA

ȘI NEBUNE

Paul NICULESCU

URA... N-AM GĂSIT!

DUMNEZEU DĂ,
DA'N TRAIȘTĂ NU-ȚI BAGĂ!

Ritm ascendent, deci pro mișător

(Urmare din pag. 1)

În ritmurile producției prevăzute pe noul an, acunulnd deja restanțe mari. Sînt minele Cîmpului Neag, Valea de Brazi, Livezeni, Bărbăteni, Dilja. Așa se explică realizarea producției programate pe prima decadă la nivelul RAH doar în proporție de 85,1 la sută. E mult, e puțin? Am solicitat opinia în acest sens din partea unui cadru din conducerea RAH.

— Producția pe noul an, după atîtea zile de repaus, deci de inactivitate, a debutat în mod firesc, ne-a declarat dl. Ing. Viorel Boantă, director tehnic al RAH. Dinamica ascendentă din prima decadă este un semn promișător că vom încheia luna ianuarie la nivelul programat.

Redresarea extracției, derularea în continuare a producției la nivelul prevederilor, al cerințelor industriei noastre afectate în această perioadă de o îngrijoră-

toare criză energetică obligă toate colectivele miniere la concentrarea eforturilor pentru folosirea intensivă a capacităților de producție, a dotării tehnice, folosirea integrală a timpului de lucru, concomitent cu întărirea climatului de ordine și disciplină, cu respectarea strictă a tehnologiilor de lucru pentru asigurarea tuturor condițiilor de securitate a muncii, a omului și zăcămintului.

Sînt prioritățile normalizării și optimizării procesului productiv, al înscrierii unităților miniere în eforturile de redresare ale întregii economii naționale în 1991. O asemenea redresare după un an de criză — 1990, an încheiat cu un deficit bugetar de 37 miliarde lei, reprezintă o sarcină dificilă. Cu atît mai mult, ea cere eforturi atît pentru restructurarea economică, frăbunătățirea funcționării prghiilor economice, dar și pentru creșterea ritmului și eficienței muncii.

Poliția și ordinea de drept

Tîlhărie

Sîntem informați de Poliția Petroșani despre un fenomen care ia amploare. Tot mai multe grupuri de tineri între 16 și 20 de ani, organizate sau mai puțin organizate, bîntuie orașul la ore tîrzii. Mulți consumă băuturi alcoolice, după care trec la fapte de „vitieje”: scandaluri, furturi, jafuri și alte fapte antisociale. În noaptea de 1 decembrie 1990 un astfel de grup, după îngurgitarea amintitelor licori bachice, o pornește „la plimbare” prin oraș. Trecuse de miezul nopții cînd la intersecția de la viaduct, se întîlnește cu I.B. Claudiu Marius Rus, de 18 ani, membru al găștii „se dă” la el. Pe motiv că nu-l servește cu o țigară, îl ia la pumni, după care îi smulge de la gît un lînțisor de argint. Apoi dispar cu toții. C.M. Rus a fost prins și arestat de poliție. Acest gen de „distracții” costă între doi și zece ani de închisoare.

Lacrimi de bucurie!

Dl. Ghergheli Anton, fost mîner la E. M. Lupeni, acum pensionar, a fost victima unui furt calificat dar și în pragul infarctului. În ziua de 3 decembrie 1990, după ce a schimbat butelia, a trecut să-și mai ia ceva din piața Lupeni, dar nu avea bani mărunți. Atunci a lăsat butelia cam la cinci metri de piață, adică lîngă ospătarul Ifene Tiberiu, de la restaurantul „Cina” Lupeni, care mai discuta însă cu doi prieteni: Iliescu Constantin din Lupeni, nelncadrat în muncă și cu antecedente penale și Simion Dumitru, pensionar, tot din Lupeni. În timp ce domnul schimba banii, numitul ospătar îi apare în față nu cu o țuică, ci cu vorbe frumoase, îl întrebă „ce mai face”, „cum o duce”, și cît al bate din palme cellaltii doi înșfacă butelia și pe-aci ție drumul..., adică spre

Petroșani. Alarmat cînd vede că butelin nu mai e la locul ei, începe să se agite „auleu, ce să fac”, ospătarul îl încurajează, „hai că-i prindem noi” și o iau spre... Uricani. Dar timpul trecea și cauza era pierdută. La Poliția din Lupeni reclamă urgent cazul la Bulai Tache și Matei Vladimir, care cu sînge rece îl liniștesc. „Îi vom prinde în mod sigur”. Cercetările au început și în ziua de 8 ianuarie 1991 la ușa victimei se prezintă domnii de la poliție cu butelia, iar dl. Ghergheli le-a mulțumit și a plîns de bucurie.

De-acum el, soția și cei trei copii vor avea pe ce să-și pregătească mîncarea și și-au recăpătat liniștea sufletească. În fața legii, vor plînge însă alții. Dar nu de bucurie.

Dorel NEAMȚU

Furt

Alți doi tineri, Marius Azamfirel, 19 ani, din Petroșani și Alfred Orovecz, tot 19 ani, elev, au comis o spargere. În noaptea de 11/12 decembrie '90, au pătruns prin efracție în locuința lui P. Laszlo. De unde au ieșit cu sacul plin, cum se spune. Printre lucrurile furate enumerăm: două radio-casetofoane, mai multe casete video, bijuterii și suma de 29.000 lei. Valoarea aproximativă a prejudiciului se ridică la 105.000 lei. După două săptămîni au fost arestați și o mare parte din bunuri recuperate. Pentru „munca” depusă, cei doi pot beneficia de un „concediu” de pînă la șapte ani și jumătate.

51 la sută din economie este psihologie

La nouă ani după condamnarea lui de către regimul comunist de atunci, Lech Walesa a fost ales în al doilea tur de scrutin, dar cu o majoritate zdrobitoare, președinte al Poloniei. Nu e un succes personal, ci opțiunea poporului pentru democrație și economia de piață. Ex-președintele Jaruzelski, generalul care a decretat starea de necesitate, vechiul guvernator al Moscovei pe Vistula, a plecat din palatul Belvedere. A fost înlocuit de electricianul, muncitor pe șantierele Lenin, care devenise „rebelul din Gdansk” și fusese, pentru acest motiv, trimis chiar de generalul Jaruzelski într-o închisoare. Liderul muncitor a devenit primul magistrat al țării lui.

Lech Walesa și-a moderat, realist, perspectivele pe care chiar el le-a promis. „Voi munci pentru că sînt multe de făcut”, a declarat cu modestie noul președinte. Producția industrială este la cel mai jos nivel, șomajul crește, la fel criminalitatea și nemulțumirile. La început ezitant, apoi cu curaj, primul gu-

vern polonez necomunist a îndrăznit să facă saltul de la economia planificată la cea de piață. A fost o terapie de șoc în speranța că în funcție de îndrăzneala reformelor vor veni și dolarii.

Liderul muncitor devenit președintele Republicii trebuie să găsească soluții pentru rezolvarea moștenirii celor 40 de ani de economie dirijată, comunistă, dar să și convingă poporul că înnoirea economică nu se poate face rapid, cu rețete simple. Un sfert dintre electori, îndeosebi în regiunile rurale sărace, au votat pentru visul nebulos al bogăției ușor de câștigat promis de rivalul Stanislaw Tyminski. Dacă biserica, ce se bucură de un înalt prestigiu în Polonia catolică, și presa n-ar fi acționat concertat împotriva alegerii milionarului candidat cu triplă naționalitate, acesta ar fi realizat în mod sigur un scor mai mare. Însă acest comportament electoral nu este neobișnuit în Polonia: se crede cu ușurință în miracole. În același timp se consideră victime ale istoriei și că au dreptul să

fie sprijiniți de lumea bogată, mai ales de germani. Lech Walesa a făcut multe greșeli, e înclinat spre autoritarism și spre soluții simpliste. Dar numai el are darul să îndemne compatrioții să-și reconsidere ideile și să atace curajos problemele. Nu contînd pe ajutorul străin, ci prin propriile forțe Polonia se va alătura Europei moderne.

Muncitorii știu că președintele este unul de-al lor, cineva care a cunoscut, suficient de mult timp, viața grea a muncitorilor șantierele din Gdansk. Cel mai important atu, adus de Lech Walesa în nouă sa funcție, este prestigiul și trecutul lui care ar putea să influențeze încetarea grevelor și contestațiilor. Fostul președinte al Solidarității e posibil să nu fie clarvăzător în economie, dar numai el poate galvaniza polonezii, dîndu-le încredere în sine. Este chiar ce are nevoie țara, deoarece, precum se știe, 51 la sută din economie este psihologie.

(traducere din
„La Tribune d'Allemagne”
Tiberiu SPĂTARU

PRIVATIZARE

— Dragele mele neamuri, la Revelionul din acest an v-am pregătit o surpriză. În camera alăturată am deschis un bufet unde nevastă-mea vă va servi cu toate bunătățile, la prețuri convenabile.

Vali LOCOTĂ

Răspunsuri pentru întrebări de prisos

- Aveți ouă proaspete?
- Nu. Numai împuțite, coană.
- Cum te cheamă pe tine, Ionel?
- Paraschiv, tanti.
- Ionatanele a tea, ce fel de mere sînt?
- Pădurețe, doănuță.
- Vasăzică, dacă ieri a fost marți, azi ce zi e?
- Simbătă, coană mare.
- La dumneata, ceasul e tof 12 punct?
- Nu. E 12 virgulă, șefule.
- Cît costă de un leu și douăzeci șuncă?
- Unu optzeci, puștiule.
- Ce fel de pom o fi stejarul ăsta?
- Soa, domnișoară.

MILLI VANILLI — falsificatori

Despre falsuri în artă s-au scris volume întregi. Ba chiar unele falsuri au căpătat celebritate în comparație cu... originalele. Falsuri în pictură și sculptură, falsuri în literatură, falsuri în fabricarea ceasurilor, instrumentelor muzicale, bijuteriilor, falsuri... O știre difuzată pe canalele mass-mediei la începutul anului a făcut însă senzație fiind vorba de un fals mai puțin obișnuit. Muzica și interpretarea vocală a pieselor incluse în lp-ul „Girl You Know It's True” nu aparține celor doi componenți ai grupului „Milli Vanilli”! Bănuiala asupra dublului fals stăruia de mai mult timp, accentuată fiind de faptul că cei doi „Milli Vanilli” evitau aparițiile în concerte cu public. Le sugera că una dintre vocile imprimate pe discul buclucaș ar fi a unui tânăr din Dallas, Charles Shaw, dar acesta, întrebat de ziariști, a evitat un răspuns clar.

La sfîrșitul anului trecut, în urma unui conflict cu cei doi, Frank Farian, proprietarul grupului care i-a concediat, a făcut publică sarlatania.

Odată cu dezvăluirea senzațională a falsurilor, au pornit an-

chetele pentru depistarea adevăraților autori și interpreți ai albumului „Girl You Know It's True”. Pînă la urmă au fost identificați. Ei se numesc Charles Shaw, Johnny Davis și Brad Howel.

Ce a urmat, e lesne de înțeles. Grupului „Milli Vanilli” i-au fost retrase toate premiile și titlurile de laureați dobîndite pînă în prezent, prin FALS.

„Acum putem vorbi deschis — a declarat Pilatus, unul dintre cei doi M.V., la o conferință de presă. Jurăm să facem propriul nostru album, cu propriile noastre voci, în care să facem dovada talentului de care dispunem”.

Nu știm în ce măsură acest proiect va fi realizat, devreme ce încrederea noastră în cei doi, despre care credeam pînă nu demult că au intrat în galeria „monștrilor sacri” ai Hollywood-ului, a pătît. Dar, vorba românului, „încercarea moarte n-are”, așa că o relansare a celor doi tineri nu este imposibilă, însă fapta lor recentă va rămîne totdeauna în amintirea noastră ca înimaginabilă. A fost ca un coșmar. Și, totuși, „It's True”!

Tiberiu VINȚAN

Cît poate „costa” un articol de ziar...

Ne-a vizitat la redacție un vechi colaborator al ziarului, mînerul pensionar Iosif Krausz, din Petrița.

— Domnilor, vreau să vă întreb cît costă la dv. un articol de ziar?

Pînă a ne dumiri unde bate întrebarea vizitatorului tot el ne-a dat și răspunsul. Și răspunsul a constat dintr-o adresă, purtînd antetul Direcției secretariat al Ministerului de Interne, datată, numerotată..., destinată chiar vizitatorului nostru: Krausz Iosif, fiul lui Mihai și Eva, născut la 2 mai 1935, în comuna Carani — Timiș. Prin adresă i se recunoaște bă... „În baza Deciziei MAI (nr și dată), la 21 mai 1953 a fost încadrat într-o colonie de muncă pe timp de 12 luni, deoarece a trimis o scrisoare la ziarul „Scînteia tineretului” cu conținut dușmănos la adresa guvernelor române și sovietice de atunci. Această măsură s-a ridicat la 21 mai 1954, la expirarea termenului. Din evidență nu rezultă date despre domiciliul obligatoriu”.

— Un răspuns sec, care nu spune tot adevărul, domnilor, adaugă vizitatorul. Adică nu spune adevărul adevărat. Sper... cu timpul voi ajunge în posesia dosarului, a originalului documentului incriminat pentru a dovedi falsitatea acuzației privind caracterul dușmănos al scrisorii adresate redacției. Tare ar vrea să vă arăt în ce a constat caracterul zis dușmănos al scrisorii. Dar aceasta e una... A doua: adevărul e că nu am fost dus într-o colonie de muncă, ci la închisoare. Acolo am stat un an, iar după aceea, am avut încă un an, domiciliu forțat despre

care, se zice în adresă, nu există nici o evidență. Vom mai vedea!

...Cu tenacitatea ce-l caracterizează, dl. Iosif Krausz a fost preocupat mai demult de elucidarea celor doi ani ai existenței sale. O dată pentru adevăr, iar a doua oară pentru a acoperi cei doi ani ai tinereții sale, ani de trudă și de chin pentru dosarul de pensionare. Încercări în za-

Adevărul se cere spus în întregime

dar. Abia acum, spre sfîrșitul lui '90, i s-a răspuns la cererea trimisă, după Revoluție, Ministerului de Interne.

Deci, i s-a răspuns. Deși răspunsul nu-l satisface, totuși, se bucură. Undeva există o urnă oficială a suferințelor sale, un fir, o cale spre adevăr.

Tot de dragul adevărului, îi rugăm să ne destăinuie calvarul tinereții sale.

— ...A fost în '53. Aveam 18 ani. Lucram în agricultură, la G.A.S.-ul din comuna natală. O comună întemeiată în 1733 de șvabii colonizați în Banat din Alsacia și Lorena. Așa cum scrie într-o monografie a comunei noastre din 1733, șvabii n-au venit în Banat în detrimentul nimănui; s-au așezat, și-au întreprins gospodăriile pe latifundiile unor grofi. În cei 200 de ani au trăit în pace cu lumea; și-au muncit pămînturile, au plătit dările. Iși trimiteau feciorii la armată, iar de politică nu s-au ocupat niciodată. Aceasta pînă în 1940. Odată cu apropierea războ-

jului, cu convulsiile aceluia deceniu nenorocit care a adus oamenilor atîtea suferințe și nedreptăți. Una din aceste nedreptăți m-a revoltat și m-a determinat să scriu ziarului.

Se știe că după război, în conformitate cu o convenție între guvernele române și sovietic, 72.000 de etnici germani din România, mai mult tineri, au fost deportați în URSS. Jumătate din

ei au decedat acolo, de foame, de frig, din cauza muncii istovitoare și a lipsei de îngrijire. Dintre toți mai trăiesc încă 5.000.

Din comuna noastră, de asemenea, au fost deportați sute de bărbați și femei. Oamenii nevinovați, care n-au avut nimic de-a face cu crimele de război, cu fascismul. Au avut o singură vină: au fost germani. După 5 ani de deportare, o mătușă de-a mea, nu a primit viza de repatriere în România, pe motiv că e

nenorocită. I s-a cerut să plece în Germania. Or, acasă o așteptau doi copii minori și soțul ei întors de pe front.

Această nedreptate și lipsă de omenie, de fapt injustiția deportărilor, în general, m-au revoltat și m-au făcut să scriu „Scînteia tineretului”. Mai ales că prin '53 au început alte deportări — pe motivul că erau... chiaburi sau suspecti politici. Am scris că în România nu se respectă drepturile omului, dreptul la opinie, la avere, adică la rodul muncii făcînd drepturi pentru întreaga populație a țării, și, desigur, publicarea scrisorii...

— Și s-a publicat?

— Im. Rideți de mine. Peste vreo două luni am fost chemat la post... Am fost așteptat de un ofițer. Apoi, fără prea multe vorbe, am fost luat într-o dubă și... direcția — București.

(Va urma)

Ioan DUBEK

STALIN la MIAMI

Într-un orașel cehoslovac nu prea mare, statuia imensă a lui Iosif Stalin a strălucit mulți ani. Acum ea se îndreaptă peste ocean, la Miami. A fost cumpărată pentru 50.000 de dolari de un cetățean cehoslovac, emigrant în SUA cu un sfert de secol în urmă. Banii obținuți prin vinza

vea ei vor fi folosiți pentru cumpărarea instrumentarului necesar spitalului orășencesc din Cehoslovacia.

„Desigur, acesta este unul din rarele cazuri, cînd ceva legat de Stalin aduce folos poporului”, a declarat cumpărătorul...

UMOR

- Ți-ai pus ghetete în picioare?
- Nu, în mîini, mămico.
- Vasăzică, cînd vin, sun la sonerie?
- Nu. La trîmbiță.
- Domnule, astea din ladă sînt lămi?
- Nu. Roșcove, domniță.
- Știi că de cînd m-am lăsat de tutun, nu mai fumez?
- Și eu, de cînd am surzit, nu mai aud.
- Vă rog, asta-i Calea Grișii?
- Da.
- Și strada Capricornului, care e?
- Alta madam.
- 60 de lei, gîna asta? Păi ce, asta-i gîmă?
- Da de unde? E strecurătoare de supă!
- Mititei ai tovarășe?
- Am doi. Dar mi-l crește mama la țară, că ăștia — pe care-i vezi mata pe grătar — sînt mușchi de vacă.

- Cum dai castraveții ăștia de opt la un leu?
- Cu boboc de rată, nene.
- Ce mai faci, mă Costică, mă?
- Meiși bine, dragă Haralambie.
- Pardon! Pe mine nu mă cheamă Haralambie.
- Da ce? Păcă pe mine mă cheamă Costică?

Foto: MUSĂTESCU

SĂPTĂMINA PARLAMENTARĂ

(Urmare din pag. 1)

E greu de făcut ordine într-un fond funciar răvășit de „noua revoluție agrară” și de „noul mecanism economico-financiar”. Rousseau ne-ar spune că sintem goi și în prag de a semna un nou contract social. Cui dăm acest pământ? Cei care l-au udat cu lacrimi în pragul colectivizării înainte au coborât în mormint. Poporul român n-are mașini agricole. Plugul și prășitoarea s-au pierdut demult în marile furnale. Nu are o vacă, trco cteva găini și o bicicletă. Noi îi vom pune în toate zece hectare de pământ și îi vom îndemna să hrănească poporul, ba să mai dea ceva și la export. Altfel nu este. Colectivizarea a fost cea mai stupidă idee a comunismului. CAP-urile au condus la demoralizarea țaranului, îndemnându-l la furt și la muncă de mîntuială.

Legea avansează greu. Fiecare atînat stimulează imaginația deputaților dînd naștere la zeci de amendamente. Pentru că sint în cauză zeci și zeci de situații absurde. Dezbaterile reprezintă o permanentă luptă între agronomi și juriști. Primii sint prezenți într-un număr foarte mare. În unele cazuri ei apără un interes de grup. Se tem că în condițiile noii agriculturi nimeni nu va mai avea nevoie de ei. În general, agronomii sint priviți cu rezervă, ba chiar cu oarecare ostilitate. Mulți vād în ei pe foștii vătășei și vechii ai regimului, care se plimbau în șarete pe tarlalele „întregului popor”. Și trebuia să recunoaștem că și acum acești agronomi propun uneori soluții eronate, pe care încearcă să le impună cu argumente de tipul „altfel vom muri cu toții de foame”. Juriștii fac paradă de cunoștințe. Avem juriști admirabili în toate partidele. Dar și ei sint puși în încercătură de existența unor legi depășite sau de lipsa unor legi noi. Legea fondului funciar, reforma agrară care și propune să facă dreptate țăranilor și să revoluționeze producția agricolă, are nevoie încă de șapte legi aferente pentru a putea fi funcțională.

Trebuie să mărturisesc un lucru: deputații sint îngrijorați. Nu atît din cauza ritmului lent, dar nu au certitudinea că soluțiile votate sint cele mai bune. Aproape fiecare propunere conține simburile ei de adevăr. Și e greu să cîntărești în condițiile în care ședința ține aproape zece ore.

Seara sintem invitați la Clubul

Parlamentului. Stăm la masă cu toții, fără a mai ține cont de partide. Închinăm cite un pahar de șampanie cu Ionii și Ioanele primului Parlament liber ales.

Marti, 8 ianuarie, domnul Rene Radu Polierat (PNL), decanul de vîrstă al Camerei Deputaților, rostește o alocuțiune prin care propune Parlamentului să-l invite în țară pe fostul suveran Mihai. Dar Camera primește propunerea cu o tăcere ostilă. Ne întoarcem iar la Legea fondului funciar. Spiritele se incing. Aproape toți deputații au obligații morale față de alegătorii lor din teritoriu. În consecință, plouă cu amendamente. Și fiecare amendament înseamnă votare. Numărarea voturilor cere timp. Am văzut că pînă și Parlamentul de la Chișinău are sistem de votare electronic. La noi se numără... manual.

Oamenii sint oșosiți. Am senzația că mulți votează în necunoștință de cauză. Nu există norme de igienă a muncii pentru viața parlamentară. Cineva aduce vorba despre o delegație a Parlamentului nostru, aflată în vizită în Israel. Se fac glume răutăcioase. Că noi votăm pînă vedem satele verzi. În vreme ce ăia mîincă portocale la Jaffa...

Domnul Dinu Patriciu (PNL-AT) ne vorbește iar ca un arhitect, cerînd improprietărea orașenilor. E atacat de dl. Gheorghe Ninosu (FSN), un jurist de înaltă clasă, care spune că problema respectivă va fi soluționată printr-o altă lege. Dl. deputat Csapa (UDMR) ilustrează prin date eficiența IAS-urilor și necesitatea desființării acestora. Deputații FSN se împotrivesc. Aceste IAS-uri, bune sau rele, furnizează astăzi 60 la sută din producția națională de carne. Nu ne putem permite să renunțăm dintr-o dată la ele. Întrebările vin în valuri: ce vor face marile ferme de animale, în condițiile în care CAP-urile — principalii furnizori de furaje — se vor desființa?, cine va dispune de sistemele de irigații și îmbunătățiri funciare? Anul trecut mulți țărani au beneficiat de acestea în folos particular. CAP-urile au la ora actuală o datorie de 30 de miliarde de lei. Cine va acoperi acești bani?

Miercuri, fiind zi de lucru în comisii, e mai puțină agitație. Dar nu pentru toți. Și-a început activitatea comisia de anchetă a situației românilor alungați abuziv din județele Covasna și Harghita. La comisia de cultură se lucrează la Legea audiovizualului.

Și aici atmosfera e tensionată. În comisie avem cîteva deputate extreme de vorbărețe. Fiecare vorbă ce se rostogolește de pe frumosele lor buze se vrea a fi literă de lege. În comisie avem și un expert, doctor în drept constituțional, om care a fost în Canada și SUA pentru a studia problema audiovizualului. Dar n-are rînd; abia dacă scoate cite o vorbă atunci cînd doamnele atotștiutoare fac pauze de respirație. Un deputat (FSN Hunedoara), al cărui nume imi scapă, protestează vehement. El se plinge că am început să lucrăm iar ca pe vremea odiosului și sinistrei, cînd politicienii reprezentau totul, iar specialiștii și experții nu erau lăsați să vorbească. Dumnealui cere președintelui să instituie ordine, pentru a nu se mai tolera o asemenea atmosferă de lucru. Dar președintele este un om cult și îngăduitor, fiind și liberal pe deasupra. Ba a mai fost și numit ambasador la Vatican, așa că e cu gîndul la cetatea Sfintului Scaun. Iar vicepreședintele Claudiu Iordache e la Timișoara, unde își satisface capriciul unui așa-zis scrutin moral.

Joi începem iar cu Legea fondului funciar. Asistăm la un nou potop de amendamente. Domnul deputat Radu Enescu, (PNL Argeș) prezintă un memoriu semnat de țăranii din Drăgănești — Olt, cărora Ceaușescu le-a scos viile. Dl. Ionescu are dreptate. E un deputat bătrîn, a mai fost în Parlament și în 1946. Vorbește însă puțin pițigăiat și asta îi amuză pe tinerii oameni politici. Am cam uitat să respectăm oamenii bătrîni. De altfel, acest lucru nu e prevăzut nici în statute, nici în platformele-program. Așa că ne amuzăm pe seama bătrîneții lor. În aceste condiții grupul parlamentar PNL se retrage din ședință.

Nervozitatea se menține și după pauză, cînd grupul parlamentar amînit revine la locul său. Reprezentantul Guvernului, unul din inițiatorii legii, pledează pentru menținerea IAS-urilor și are argumente foarte solide. Apoi la microfon vine iar dl. Patriciu, care confundă Legea fondului funciar cu sistematizarea. Spre surprinderea generală, dumnealui este susținut de dl. Mircea Teodor Vaida de la PNL (aripa bătrînă). Ședința se încheie la ora 19,20. Abia avem timp să ajungem la hotel și să pornim televizorul ca să aflăm ce-a mai făcut Parlamentul României în ziua respectivă.

SPITALUL ORĂȘENESC PETRILA

ANUNȚĂ
pentru data de 17 ianuarie 1991
LICITAȚIE
pentru valorificarea mijloacelor fixe propuse la casare.

I.C.S. ALIMENTARA ȘI A.P. PETROȘANI

incadrează direct sau cu transfer următorul personal:

- VINZATORI produse din carne pentru magazinul Alimentar 42 Petrila;
- PAZNICI pentru obiective speciale;
- FOCHIIST pentru cazane de joasă presiune.

MICA PUBLICITATE

ANIVERSARI

Adi, Cristi și Relu urează neprețuitei lor ELENA HLUȘCU, multă sănătate, fericire și „La mulți ani!”, cu prilejul sărbătoririi zilei de naștere. Numai alături de tine, viața noastră e plină de sensuri, numai alături de tine vrem să ne-o trăim!

Dragă Dorina Brezoianu, cu ocazia prinderii celui de-al cincisprezecelea fir în buchetul vieții, îți urez mult noroc în viață și „La mulți ani!”. Mama. (3188).

DECESE

CHERCIU DOINA

buna noastră prietenă a trecut în neființă. O deplîng sincer familiile Uzonovici, Stanca, Pohl, Herman.
Condoleanțe familiei indoliante. (3209).

VECINII din scara IV, blocul 97, strada Republicii, sint alături de familia greu încercată prin pierderea celei care a fost

CHERCIU MARIA DOINA

o bună vecină și femeie de omenie.
Nu o vom uita niciodată. (3210).

COLECTIVUL Liceului industrial Petroșani este alături de familia indoliată, în greaua încercare pricinuită de pierderea celei care a fost scumpa noastră colegă

CHERCIU DOINA

Îi vom păstra o neștearsă amintire. (3221).

COMEMORARI

Au trecut șase săptămîni de cînd scumpul nostru PARIZEK MIHAI (32 ani) ne-a părăsit, lăsîndu-ne o durere sfîșietoare.
Nu-ți vom uita niciodată bunătatea și sufletul ales. Otilia, Mirela, Morena și Claudiu. (3213).

LACRIMI și tristețe pe mormîntul iubitului nostru băiat PARIZEK MIHAI de la a cărui fulgerătoare moarte se împlinesc șase săptămîni.
Te vom purta în suflet pînă la sfîrșitul vieții. (3213).

SOTIA și fiicele anunță cu adîncă durere împlinirea a 40 zile de la dispariția prematură din viață a celui care a fost un bun soț și tată

MUREȘAN VASILE

care va ramine veșnic în sufletele noastre. (3217).

PARINȚII anunță cu adîncă durere împlinirea a 40 de zile de la dispariția prematură din viață a celui care a fost un bun fiu

MUREȘAN VASILE

Nu-l vom uita niciodată. (3218).

PIOS omagiu la împlinirea a 40 de zile de la decesul cumnatului

MUREȘAN VASILE

Nu te vom uita. Familia Vlad. (3216).

SOTIA și fiul anunță cu nemărginită durere împlinirea a doi ani de cînd destinul crud ne-a despărțit de iubitul nostru

ALB GHEORGHE (OCS)

Amintirea lui va ramine veșnic în inimile noastre. (3110).

SOTIA și copiii amintesc împlinirea a patru ani de la dispariția prematură a celui care a fost un bun soț și tată

VASS ISTVAN

Nu-l vom uita niciodată. (3199).

HOROSCOPI

VARSATOR

(20 ianuarie — 18 februarie)
Preocuparea de a vă face plăcut celor din jur nu are nimic rău în ea, dacă nu devine scop în sine.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)
O zi agitată. Evitați exaltările care vă pot pricinui căderi.

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)
Dispuneți de o bună dispoziție reconfortantă și mobilizatoare.

TAUR

(21 aprilie — 20 mai)
Veți trece prin faze alternative de pesimism și optimism.

GEMENI

(21 mai — 21 iunie)
O zi incertă, marcată de momente nesigure de de-umbrare.

RAC

(22 iunie — 22 iulie)
Influx general favorabil activității intelectuale.

LEU

(23 iulie — 22 august)
Există riscul să fiți ambrasant

de o mulțime de mici evenimente fără importanță.

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)
Vă puteți lăsa condus(ă) de intuiția dumneavoastră care-și dă astăzi măsura propriei valori.

BALANȚA

(22 septembrie — 22 octombrie)
O dragoste la prima vedere v-a pus pe gînduri. E un semn bun.

SCORPION

(23 octombrie — 21 noiembrie)

Oaia care behaie își pierde imbucătura.

SĂGETĂTOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)
Trebuie să grăbiți realizarea ambițiilor dumneavoastră, nu neapărat a celor de bogăție și renume.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)
Consolidarea situației dv. generale se va confirma în curînd și efectele se vor simți în mod real.

Pentru timpul dumneavoastră liber

8,00 Mîncîl dejun TV
9,00 Pro Patria.
10,00 Actualități.
10,10 Rubrică din emisiunile în limbile maghiară și germană (reluare).
11,10 Roman folieton (reluare).
12,00 Ora de muzică.
13,00 Actualități.
13,10 Istoria religiilor.
13,50 Tele-club.
17,00 Feriți-vă de magarul!
18,00 Campionatul mondial de naționale

10,00 Melodii îndrăgite.
19,15 Teleenciclopedia.
20,00 Actualități.
20,40 Viața Parlamentară.
21,00 Film artistic.
Ultimea frontieră.
Producție a studiourilor americane.
22,15 Mapamond.
23,15 Invitație la varietăți.
0,05 Actualități.
0,10 Film serial.
Max Montre.
1,00 Videodiscoteca.